

Jánosi Ferenc elvtárs a népművelési miniszter első helyettese nyitotta meg a minisztérium öthónapos könyvtárosiskoláját

Január 4-én nyílt meg a Népművelési Minisztérium öthónapos könyvtárosiskolája. A megnyitó-beszédet Jánosi Ferenc elvtárs, a népművelési miniszter első helyettese mondotta. Beszédének bevezető részében idézte Révai elvtársnak az Országos Népművelési Értekezleten mondott szavait: „Nem kevésbé fontos formája a mi munkánknak a könyvtármunka. Nyomatékosan figyelmükbe ajánlom ezt az intenzív, szerény, csendes, lassú, de annál fontosabb munkát.” Ezután a következőket mondotta Jánosi elvtárs.

Milyenek legyenek a mi könyvtárosaink, a mi népünk könyvtárosai?

Az első alapvető követelmény az, hogy a könyvtáros marxista-leninista tudással felfegyverzett legyen és ismerje jól azokat a feladatokat, amelyeket 5 éves tervünk gazdasági, politikai és kulturális síkon állít dolgozó népünk elé.

E feladatok megoldásában a mi könyvtárosaink legyenek *munkatársai* a munkásoknak, a dolgozó parasztnak, az értelmiségieknek. Hogyan? Úgy, hogy ismerjék meg egyre jobban és jobban olvasóikat, azokat, akik könyvért fordulnak hozzájuk. Ismerjék meg, hogy hol tartanak fejlődésükben, hogy mely könyvekből kaphatják meg éppen azt a segítséget és éppen azon a fokon, amelyre és milyen fokon leginkább szükségük van. Ne kiszolgálói legyenek a mi könyvtárosaink a hozzájuk forduló olvasók spontán igényeinek, hanem legyenek tudatos szolgálói és formálói öntudatuknak, fejlődésüknek, a Párt és az állam által eléjük tűzött feladatok megoldásában.

Éppen ezért hangsúlyozom az elvtársak előtt, hogy a mi könyvtárosainknak jól kell ismerniök és forrón kell szeretniök a dolgozó embert, az olvasókat, akiknek nevelése az ő gondjukra is bízott.

Mindenhhez persze az is kell, hogy a mi könyvtárosaink jól ismerjék és nagyon szeressék az irodalmat, a könyveket, ismerjék klasszikusainkat, élő íróinkat, a világ-irodalom klasszikusait, a béketábor haladó íróit és elsősorban a nagy szovjet nép felbecsülhetetlen irodalmi értékeit. Ismerjék jól mindazt az irodalmat, amin keresztül a békeharcban való helytállásra, hazaszeretetre, az ellenség olthatatlan gyűlöletére, harcra marxista-leninista világnézetre tudják nevelni olvasóikat, a mi dolgozó népünket.

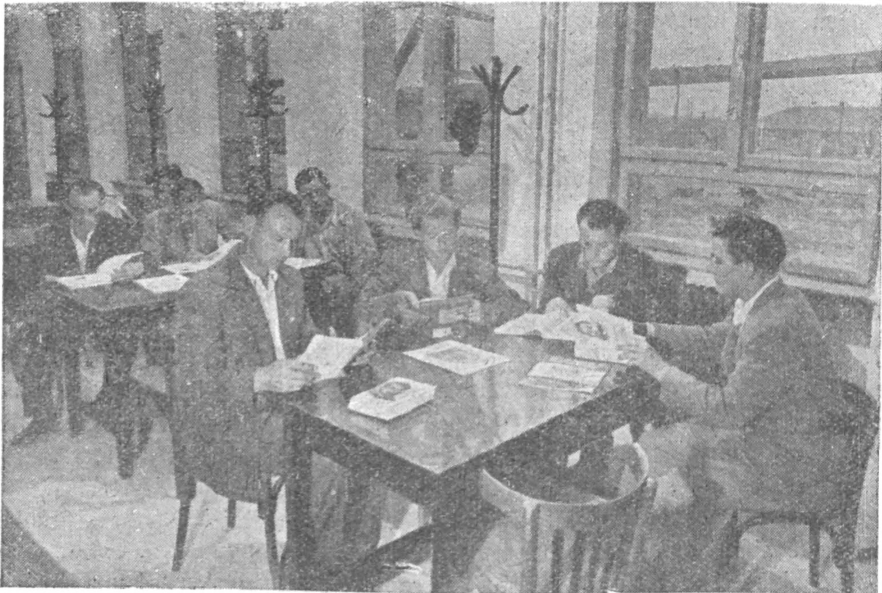
A könyvtárosok legyenek a könyvtár leghűségesebb és legszenvedélyesebb olvasói, hogy amikor valakinek a fejlettségi fokához mérten kell ajánlaniok könyveket, akkor a személyes tapasztalat meggyőző hangján tudjanak beszélni. Egyszóval, amint a közmondás mondja: azt az orvosságot, amelyet ajánlanak, használják a mi könyvtárosaink sajátmaguk is minél alaposabban és minél bővebben.

Másodszor hangsúlyozom a *szakmai tudást*. A mi eddigi könyvtárosi iskoláinknak egyik fő hiányossága volt, hogy szakmai téren nem nyújtottak eleget. Az elvtársaknak, akiknek tudomásom szerint hosszabb-rövidebb gyakorlati munkából már van bizonyos tapasztalatuk, bizonyára könnyebb lesz a feladatuk a szakmai tudás alapos elsajátítása terén.

Ezzel kapcsolatosan hadd mutassak rá arra a feladatra is, hogy gondosan vigyázzanak a könyvekre, a könyvtárakra, népünk vagyonára, de még jobban vigyázzanak arra, még jobban törődjenek azzal, hogy a könyveket olvassák is. Figyelmzetetőül hadd emlékeztessenek arra, a sokunk által ismert régi könyvtáros-típusra, akinek a szíve szakadt meg, ha egy szép, új könyvet ki kellett adnia, mert — jaj, biztosan kéznymokkal, számfülesen fogják visszahozni. Persze, én nem biztatok senkit arra, hogy engedményeket tegyen a tisztaság, a könyvek megőrzése tekintetében, de szeretném hangsúlyozni az elvtársak előtt, hogy inkább szeretnénk látni sok kéz nyomát őrző könyveket, mint a könyvtárak polcain porosodó könyveket. Szóval, a könyveket úgy szeressék az elvtársak, mint olvasott könyveket, mint olyan könyveket, amelyek közkezen forognak, amelyek ott vannak a dolgozók kezében, ahol használnak, ahol nevelnek, ahol előbbre viszik egész népünk általános műveltségi felemelkedését.

Összefoglalva: a mi könyvtárosaink — hadd emeljem ezt itt ki, ennek az iskolának a megnyitása alkalmával — a mi népünk élvonalban küzdő harcosai, mert minden könyvtár, mint ahogyan minden kultúrotthon is szerte a magyar földön, kultúrforradalmunknak egy-egy előretolt őrhelye, és a mi könyvtárosaink, akik ezen az őrhelyeken dolgoznak és ott nevelik, vezetik a dolgozó népet, valóban élharcosok, akiknek odaadó munkáját nem lehet eléggé megbecsülni. Népünk hálája és köszönete méltán illeti meg őket, akik közvetítik az új életet ábrázoló és az új feladatokra lelkesítő könyveket azokhoz, akik ezeket a feladatokat maguk elé tűzik és meg is valósítják.

Szép feladat, harcos öntudatot, a dolgozó nép pártján álló egész embert kívánó feladat az, amire az elvtársak vállalkoznak és elindulnak ennek az iskolának elvégzésével. Ehhez a nagy, egész népünk ügyét szolgáló feladathoz kívánok az elvtársaknak jó egészséget, munkakedvet, lelkesedést és kívánok az iskola elvégzéséhez sok sikert.

A sztálinvárosi könyvtárban